

כג:

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

1. שירי השמלות
ממעמקים קראתיו יי
החלים קל א

רבינו חננאל

[אמאי קרי ליה חנן הנחבא
וכרין פי' קבלה בדיבור היא
שהיו חכמים מתעסקין
למנוחו פורס על הצבור,
ולא קביל והלך ונחבא,
להתעטף בה: ולהכי לא שאלה לי.
למעיל עליה קולין לקרעה: כמיא
לא חוין. מה דלית זה ושמא ישכני
דג או נחש: דלא בדיקוטי לי. אם
כשרים אם פריצים דלמך מר (במש'
דך ארץ דנה פ"ה) כל אלס יהי
נענין כלקטיס: (ט) עובס הגהס
חנס. דלחיה לא הוה קא אכלי
דליכא ריפתא קא מחוקינן כהו
טובה חנס: ינוקא קאי ככי כנישטא.
קמי רביה ולא אחי כולי יומא:
דליפתא שכיחא כנישטא. כל יומא
וכי מילתך ענייא מידי אולה
ויהיב: (י) ועוד דמקרבא הנייטא.
שדנר אכילה היא נותנת לעני והוא
כלל טורח ממה עשיה נותנת מעות
ויטריח העני עד שיקנה: אי נמי.
אחכי קדים עניי דדיה: משום
נייניו. טוריס עמי הארץ: ינוקי
דכי רב. להמרין לנו ויתקוין נחמלתו:
נשיולו. נשולי נגדיו: אנה אנה.
קך רגיליס לקדוטי כחוס שאמר
אחי אכי: שאין מכירין. בין

לא אסבר לכו אפי' לא החזיר להס פניו: כפינא. לפנות ערב
כשהלך לניחו: דלינשו למניה. הגביה בגדיו אחר כמיפיו כדי שלא
יקרעו: כי מיקשטא. נחמשיין: לאיגרא. עלייה: וויסא. וזית:
מויטא דריכוסו. מאותו הרוח שאשמו שם עלו הענים חמלה שהיא
ענית חמלה: לא אפגרי. לא אחבטל
ממלכתי כמו יומא דמיפגרי רבנן
(שכת דף קסט): מט' דרס. מדוע
נשאת הטלית על כתף אחת ולא נחת
בכתף תחת המשאוי: להכי שאלה לי.
להתעטף בה: ולהכי לא שאלה לי.
למעיל עליה קולין לקרעה: כמיא
לא חוין. מה דלית זה ושמא ישכני
דג או נחש: דלא בדיקוטי לי. אם
כשרים אם פריצים דלמך מר (במש'
דך ארץ דנה פ"ה) כל אלס יהי
נענין כלקטיס: (ט) עובס הגהס
חנס. דלחיה לא הוה קא אכלי
דליכא ריפתא קא מחוקינן כהו
טובה חנס: ינוקא קאי ככי כנישטא.
קמי רביה ולא אחי כולי יומא:
דליפתא שכיחא כנישטא. כל יומא
וכי מילתך ענייא מידי אולה
ויהיב: (י) ועוד דמקרבא הנייטא.
שדנר אכילה היא נותנת לעני והוא
כלל טורח ממה עשיה נותנת מעות
ויטריח העני עד שיקנה: אי נמי.
אחכי קדים עניי דדיה: משום
נייניו. טוריס עמי הארץ: ינוקי
דכי רב. להמרין לנו ויתקוין נחמלתו:
נשיולו. נשולי נגדיו: אנה אנה.
קך רגיליס לקדוטי כחוס שאמר
אחי אכי: שאין מכירין. בין

(כ) דחמי לנכא כסבורין עלי שאמי אכתיב: ה"ג ספיס מחבא. ולא
גרסי' שהיה מחבא בבית הכסא. (ל) כי הוה בעי רחמי אמיה היה
מחבא עלמו מרוב ענוה. ומאן דגרס בית הכסא כלומר מחבא
בגדיו כשהוא נכנס להסך את רגליו מרוב ליעויות: רב הונא ורב
חסדא. חסדי דבבל מפרשמיין את
הדבר ושל ארץ ישראל נטועין ולא
מודיעין שדא המטר כשביילס: סא
ליכניף אהדרי. (מ) אלמא משום חד
מענייהו לא אחי מעירא: תקיפי
דארץ ישראל רבי יונה. וקא חוין
(ו) דמתמיה אחי מעירא: גואלקא.
טשק"א בלע"ז: ואייסי כוואל טיבורא.
דגן משום כפנה (ס) שאפילו לגבי
ביתו לא היה מודיע: אייסי לן מר
מעירורא. דנעתי למיזין: רווחא
עלמא. דליחוי שובע. וזהכי לא
זכני ביקורא דהשתא: הוה קא חלפי.
דכי נשאה: הסס. עליה מערפתא
דרכי יונה: אינוקא. נדקכו נקדקע
שעל גבי מערה ולא היו יכולין לזוז
ממקומן (ט) עסידי רבני חמי.
עשיריס של בית חמי: ליענו.
יהיו ענייס: קא דקין לי. ליתן
לסן פרנסה: לא מקבלי עלי אינשי
ביסי. אין אשמי מקובלת עלי שאינה
יפה: מגנדרא. מתגדלת עלי
מתוך גכחות יופיסי. מגנדרא מלשון
מקום הניחו לי אצוטי להגדנר נו
(חולין דף י"א): עמי היספ ושפתסי.
(י) דבר זה היה צדי של מה שאני
מנקה היו נומיני לי ועבשו אין מפלתי
מקובלת כל כך (י): דמן דיוקרא. מקוס:
יומא

16 ב' דיקא 66: א. ב. המכות
17: א. ויחיל קרב. מנייה
18: א. וילי קויה. הנהח
יעבד.

הגרות הב"ח

(א) גבי להימו והיני דלינשו
למניה וסיים מסאניה כי
משל למחא: (ב) אם איתו
כרוס: (ג) אם ייעלא
דכנא אמטול מיטרא קא
אחי: (ד) אם לי נמי
משום יהוה כרוס: (ה)
ניכ מי פריסי כסוף עמוד
אז: (ו) אם הוה מערין:
(ז) אם אחי ויניף לגבי
הדיו ויניף רחמי: (ח) אם
קאי כוואל ליעלא רוחא
מיכסי כתיקו: (ט) אם
אחי ליה אייסי לן מר
עירורא: (י) אם ריה
ללא לן מלכסיס מחד
טיבותא טות נאה כי:
(יא) דיה דלפתא ידיה ועדי
הדי: (ב) דיה שאין
עירורין קין חנן אדמיסיא
שכשמיס כסבורין עלי:
(ג) דיה ריב ויני. כניס
הכסא כלימך מתבבא
כי: (ד) דיה חל ליענף
הדיו אלמא כפרהיסיא
היו עירשין ולא כביענא
ל"א ככניף אהדרי אלמא
משום חד מענייהו לא הוה
אחי: (ה) דיה תקיפי כי
וקא חוין כי דמתמיה
בלחור אחי מעירא:
(ו) דיה ויחיי מי דגן
משום כפנה סדיד ויחיי
מחד כדוכתא עמיקא
כנימך או אחת הדלע
כדי שלא יתחתו ככי
אדם שאפילו לגבי ביתו:
(ז) דיה אינוקא כי לזוז
ממקומן שלא הניחו
ליהך עד שיקבלו
עליהם שלא לצער עוד
את רבי מני בני הסד
ולחיי סדיד הוה שכוח
ר' מני לפני ר' יצחק בן
אלישיב סדיד: (ט) דיה
עמי היתא ושלתיה. כי
קא למטר שקלתי עלי
שלא להסלל על פניו זה
שהסללתי:
(י) באר מקובלת כל כך
ומפני שלא רצה
להטריח לפני המקום
אמר כן הסד:

גליון הש"ס

ג' בעיא רחמי רחמייהו
בתיובתא. עין נכתיב דף
י' ע'א:

לעני רש"י

טשק"א. ח"ק.

יומא